
NIEWSTRZYMANIE (2) *sb n*

Pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg G niewstrzymania (1). ◇ pl N niewstrzymania (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niewstrzeźliwość [czyje] (2) : mátki kármić [synów] nyechą ále one ku chowányu inlfym nyewyáltam zlecáyą co ínadz łamego [lege: z samego] cyálá nyewftrzymánya tho wynálezli GliczKsiqz D5.

niewstrzymanie od kogo (1): yáko niewftrzymánya żon od małżonkow/ dla których ácz nye wlfytkye/ ále wzdám nyektore kármić zámyęfzkawáyą dzyatek fwych. GliczKsiqz D5.

Synonimy cf NIEWSTRZYMAŁOŚĆ.

Cf NIEWSTRZYMAŁOŚĆ, WSTRZYMANIE

AK